

Signe i solen

Hun flytter en af mælkekasserne hen til muren, så hun kan sidde i solen og alligevel være så tæt på legehuset, at det ser ud som om hun indgår i pigernes leg. De er i gang med et af deres rollespil, og Signe ville ønske, at det var en anden end Nanna, der havde fået rollen som hund i dag, men det er det ikke, og Signe *har* efterhånden fattet, at det ”ikke er hensigtsmæssigt at blande sig i børnenes hierarkidannende lege”, så hun forsøger at lukke ørerne for Amalies hårde tonefald og de hvinende fnis fra de andre piger, når Fido bliver kommanderet til at spise sin mad, der formentlig består af mudder med visne blade.

Det ærgrer hende, at de ikke kom på tur alligevel – så ville der i det mindste være noget, der gjorde det muligt at skelne denne dag fra resten af ugens dage - men Charlotte har meldt sig syg igen, igen, så der er ikke personale nok.

Hun lukker øjnene og mærker trætheden skylle ind over sig som en tsunami. Hun må altså tale med Susan om det med morgenvagterne igen, men hun har selv set bunken med uopfordrede ansøgninger, så hun er nødt til at finde et tidspunkt, hvor Susan er afslappet og i godt humør, og det betyder, at hun sikkert hænger på morgenvagterne i al overskuelig fremtid.

Engang var det her job bare noget midlertidigt, noget der skulle betale huslejen og udfylde nogle af timerne mellem daggry og solnedgang, mens hun ventede på, at stormen blæste over, men nu tør hun ikke engang bede om ordentlige arbejdsvilkår af frygt for, at en mere medgørlig kandidat skal glide ind i hendes vagtskema og fortrænge hende fra Kastanjegården. Hvordan skete det lige?

- Hvordan kommer man ind i fjernsynet?

Signe åbner øjnene, og det første, hun ser, er to striber snot på en lille overlæbe. Victor tager et skridt baglæns, så hele hans ansigt får plads i hendes synsfelt, og per refleks finder hendes hånd papirservietten i lommen og trykker de to striber væk.

- Det er lidt svært at forklare. Når nogen skal lave en film, beder de nogle skuespillere om at komme ind til en prøve. Så leger man, at man spiller filmen, og bagefter vælger filmfolkene de skuespillere, de helst vil have.

Victor ryster på hovedet.

- I går var du inde i mit fjernsyn. Jeg så dig selv. Hvordan kom du derind?

Hvor dum har man lov til at være? Det er selvfølgelig den tekniske side af sagen, han er interesseret i. Drengen er fire år gammel!

- Det er lidt ligesom et billede. Jeg var ikke inde i fjernsynet, men de viste en masse billeder, jeg var med på.

Han rynker panden, så hun forsøger med en ny vinkel.

- Tager mor og far billeder af dig?

Han nikker.

- Har du nogensinde set billederne på mors eller fars computer?

Flere nik.

- Det er næsten det samme. Når du ser dig selv på skærmen, er du jo ikke inde i computeren. Det er kun billedet, der er det.

Den tygger han lidt på, men til sidst nikker han igen. Han begynder at gå hen til Carl og Daniel, som har kapret den store gyng, men efter et par skridt vender han om.

- Men hvordan kom du så ud igen?

Ja, hvordan kom jeg ud igen?

Hun giver ham den korte forklaring, holder sig til den tekniske side af sagen, og da han er gået hen til gyngerne, rejser hun sig fra mælkekassen.

- Jeg har en idé, siger hun med hele hovedet inde i legehuset.

Amalie, Lærke, Sidsel og Nanna vender ansigterne mod hende.

- Skal vi ikke lege, at jeg er en berømt filmstjerne, og at I alle sammen er skuespillere, der skal være med i min næste film?

Hun ved, at Amalie og Lærke har set hende i fjernsynet (Amalie ville gerne vide, hvordan det var at kysse en kendt, mens Lærke spurgte om det var hendes eget tøj, hun havde på i filmen). De nikker da også begge to ivrigt, og da Sidsel og Nanna ser det, nikker de også.

Denne gang er hun ikke så dum, at hun tildeler Nanna hovedrollen ("hvis man beder de svage om at tage lederrollen, gør man dem usikre, og det kan opleves som en krænkelse"), men de næste par timer slipper pigen i det mindste for at kravle rundt på alle fire og spise klamme ting, og senere, da Signe sidder i toget hjem, tænker hun, at hun trods alt har gjort lidt gavn i dag.